

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: י-ם 18:44 ת"א 19:02 חיפה 18:56
מוצאי שבת: י-ם 20:02 ת"א 20:04 חיפה 20:04

השיבה שופטינו כבראשונה - והסר ממנו יגון ואנחה

על הכהן הגדול נאסר להתאבל על קרובי משפחתו ככל האדם כפי שנאמר "והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרוס ועל כל נפשות מת לא יבא. לאביו ולאמו לא יטמא" (ויקרא כא י, יב). מי שנמשח בשמן המשחה הוא אדם כללי שתפקידו להטיב ולהאיר לכל עם ישראל. הוא שליח הציבור הגדול של האומה בעבודת הקודש בבית המקדש. ושליח ציבור צריך להיות כל כולו קודש למען הכלל בלי שום נגיעה פרטית. אפילו אבלות משפחתית אסור שתפגום בעבודת הכהן הגדול שמצווה "מן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו".

בבית ראשון ושני היו לעם ישראל שלוש הנהגות. הנהגה מדינית - בראשה עמד המלך. שתפקידו להנהיג את המדינה בתחום הכלכלי והצבאי. הנהגת החוק והמשפט - שבראשה עמדה הסנהדרין וראש הסנהדרין. והנהגה רוחנית של הנביאים והכהנים שבראשה עמד הכהן הגדול, שתפקידו להאציל מרוחו על כל ישראל כדברי הלל הזקן "הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום רודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

שלוש ההנהגות, והמנהיגים העומדים בראשם, יכלו להאציל מרוחם ומכוחם על כלל ישראל בתנאי שהיו כל כולם קודש למען הכלל בלא שום אינטרסים פרטיים - ככהן הגדול שאפילו בזמן האבלות אינו פוסק מעבודתו בקודש. ובכל מקום שהיתה נגיעה פרטית במנהיגות המדינית, המשפטית והרוחנית, זה פגע במצב האומה כולה והביא להסתר פנים.

נכון לעכשיו, המנהיגות המדינית, המשפטית והרוחנית במדינת ישראל הן בידי ממשלת ישראל והעומד בראשה, בידי המערכת המשפטית ובתי הדין והעומדים בראשם וכן בידי הרבנים והמחנכים והעומדים בראשם - מערכות שלטון אלו אמורות להיות רק ההכנות לקראת התקיימות הכמיהה העתיקה של האומה "השיבנו ד' אליך ונשובה, חדש ימיו כקדם" (איכה ה, כא). אלא חובה שתהיה לאומה מנהיגות יהודית אידיאליסטית באמת, שלא תהיה בה שום נגיעה פרטית. מנהיגות שתשפיע ותאציל מרוחה ותאיר את נשמתה של האומה, ובמהרה תתקיים תפילתנו: "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה והסר ממנו יגון ואנחה" (תפילת עמידה) ומתוך כך נזכה לאור חדש על ציון תאיר. מהמצפה לישועה השלמה

נר הנאמן ב' י"א

להיות קוצר בשדה

הרב חגי לונדין | עמוד 2

ויצא בן אישה ישראלית

הרב אורן טרבלסי | 3

מאה שנה לציוני דתי הראשון

הרב ליאור לביא | 4

זוהי המדינה שחזו הנביאים!

נתן קוטלר | 6

"חשבתי שיהודי זה מקצוע,

לא ידעתי שזה עם"

ראיון עם זוג הגרים המסקרן
בנימין ולאה לאוקשטיין

אaron הכהן | 5

לתרומות באתר או בטלפון
meirtv.com *2331

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

אלפי שיעורים • קירוב רחוקים • מאות תלמידים
ערוץ ילדים • אולפן גיור

באהבה ובאמונה

מפרסמים!

רוצים להגיע לציבור ענק?

קראי 'באהבה ובאמונה' מחכים לכם.

מחירים מיוחדים לרגל התחדשות העלון

לפרטים 026461302

headoffice@emeir.org.il

ערוץ מאיר

שעור לנשמה

ההמלצה השבועית שלנו בערוץ מאיר

לחודות על האמת ולשרת אותה - בחבלי משיח

שיעור לפרשת אמור

מאת הרב הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

< חפשו את השיעור ביטיוב, באפליקציה או באתר ערוץ מאיר

את בועז, וממנה צומחת מלכות בית דוד. בוחר הקודש נאמר שתלמידי חכמים הם 'מחצדי חקלא' (קוצרי השדה). הדרך ללמוד תורה, להגיע למתן תורה בחג השבועות; לעבור את ימי ספירת העומר - היא לא בקבלת מתנת חינוך אלא האדם עצמו נהיה קוצר בשדה. "יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך". להיות 'שותפים' לקדוש ברוך הוא.

לדבר תורה מצולם שבועי נא לשלוח וואטסאפ 0545753771

כמלאת 40 שנה לפטירת רבנו הרב צבי יהודה חזקן קוק זצ"ל

ספריית חוה יוצאת במכירה מוקדמת*

של סדרת 4 כרכים על חייו ומשנתו

עקב עומס חריג בדפוס התאריך עורכן

*למחזמים עד י"ב סיון תשפ"ב בלבד!

150 ₪ לכל הסט

שימוש לפי סעיף 27 לחוק זכויות יוצרים. הפכירה ללא חשש ריבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבינר.

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168 או באתר: www.ChavaBooks.co.il

שליח הציבור שלכם

בית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

המקום היחיד והיחיד! שבו כל בית הכנסת יכול להפצה ממומנת של עלונים דפוסים ופרסום באמצעות חפצה מתחילת ימי קדם

איתנו וישיבות מוראים בנייתן אישית וישיבות מוראים בנייתן לפי הוונתה, דיוק בסיבות הכנסת אינפורמטיבית לילדים ולנוער

052-8908518

0528908518@gmail.com

האם א-להים יכול לברוא אבן שהוא לא יכול להרים?

מדברים אמונה
הרב ראובן פיימן ר"מ במכון מאיר

דבר רק על בחינות א-להיות, על צורות ההתגלות וההופעה השונות שלו בעולם. על כן אנחנו אומרים שההופעה הנקראת 'כל יכול', יכולה גם להגביל את עצמה, ואין זו הגבלה בו יתברך ח"ו. ומה לגבי השאלה השנייה? האם ה' יכול לפעול בצורה פרדוקסלית? על פי דברינו לעיל נוכל לענות שה' בחר שאופי ההתגלות שלו אלינו יהיה כזה התואם את קטגוריות החשיבה הרציונאליות שהוא ברא לנו, ולכן בעולמנו, בתוך מסגרת ההתגלות הזאת, אין הקב"ה פועל בצורה פרדוקסאלית אלא הוא מתגלה בנסים ובמסגרת חוקי הטבע, ההיגיון והמוסר. אך לאמיתו של דבר, כבר כתב הרב קוק זצ"ל, כי "תתרי דסתרי הוא מסקנת ההיגיון הצר" (מאמרי הראייה א' 235). ההיגיון אמנם אינו סובל נשיאת הפכים, אך במבט עמוק, לא זו בלבד שיתכנו סתירות, אלא שעולם הרוח העשיר חייב לכלול בתוכו דבר והיפוכו.

האם א-להים יכול לברוא אבן שהוא לא יכול להרים? האם ה' יכול לברוא משולש שהוא עיגול? שאלות כגון אלו, שרבים נוהגים לפטור אותן בתשובה "זאת לא שאלה בכלל", מעסיקות מאוד אנשים המבקשים להשכיל בהכרת התגלות ה' בעולם. במילים אחרות, השאלות הן: האם ה' יכול להגביל את עצמו, או לפעול בצורה פרדוקסלית, הנוגדת את ההיגיון? התשובה לשאלה הראשונה היא שאחת היכולות האינסופיות של הכל יכול, היא גם להגביל את עצמו, ולכן כן, הוא יכול. אם כן, האם ה' הוא מוגבל? דבר זה פוגע לכאורה בהיותו אינסופי וכל יכול! אך יש לדעת כלל חשוב. אנחנו לעולם איננו מדברים עליו יתברך בעצמו, שעליו נאמר "לך דומיה תהילה", כי ה' יתברך מרומם כל כך שאין לנו יכולת לומר כלפיו דבר, ועל כן לא נותר לנו אלא לשתוק. כל הדברים שאנחנו אומרים על ה', הינם לאמיתו של

להיות קוצר בשדה על מצות צדקה אמיתית

אורות הפרשה
הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

וללקט אותם בשמש הקופחת. אולם מצוות הלקט והפאה מלמדות אותנו מהו הכיוון במצוות הצדקה בפרט ובעבודת ה' בכלל - בעל הבית פונה אל העניים ואומר להם: אל תעמדו בצד! זה לא שאני קוצר שיבולים ונותן לכם נדבה - בואו יחד (!) נעבוד בשדה ונחלק בינינו את התבואה. צדקה מלשון 'צדק'. אנחנו שותפים. המסכנים בחברה הם לא נטל - הם חלק מאיתנו. גם במגילת רות (שאותה נקרא בשבועות) מתואר התהליך שעוברת רות - גיורת זרה - שאט אט עובדת בשדה יחד עם הקוצרים עד שהופכת להיות חלק מהם, מכירה

באמצע פרשת אמור, לאחר תיאור חג השבועות, מופיע פסוק שלכאורה אינו קשור: "ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך ולקט קצירך לא תלקט" (ויקרא כג, כב). למה דווקא פה מוצאת התורה לנכון לחזור על מצוות פאה ולקט? מצוות הפאה (להשאיר צד לא קוצר בשדה לעניים) ולקט (להשאיר לעניים שיבולים שנופלות תוך כדי קצירה כדי שילקטו אותן) - הן דרך משונה לתת צדקה. לכאורה היינו מצפים שמצוות צדקה המובחרת תהיה לתת לעניים את השיבולים באופן מרוכז ומסודר במקום שהם עצמם יצטרכו לקצור

פינת ההלכה

הרב יוסף צבי רימן

יו"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

ספירת העומר - מה יעשה מי ששכח יום אחד?

הראשונים נחלקו מה דינו של אדם ששכח לספור יום אחד (שכח בלילה וגם ביום). לדעת בה"ג, הפסוק אומר שהספירה היא "שבע שפנות תמימות" (ויקרא כ"ג, טו), ומכאן ניתן להסיק שהספירה צריכה להיות שלמה, ואם החסיר אפילו יום אחד - פגם במצווה ואינו יכול לספור עוד. אולם לדעת התוספות, ספירת כל יום היא מצווה בפני עצמה, ולכן גם אם שכח לספור כמה ימים יכול להמשיך לספור בברכה. למעשה נפסק שהשוכח לספור יום אחד ממשיך לספור בשאר הלילות בלא ברכה. פסק זה נובע מכך שלדעת רוב הראשונים אין תלות בין הימים, ובכל יום ויום יש מצווה בפני עצמה. לכן גם אם שכח לספור יום אחד - ימשיך לספור. אלא שלעניין ברכה חוששים לאיסור ברכה לבטלה (על פי שיטת בה"ג), ולכן החמירו שלא לברך. אך עצם החובה מעיקר הדין לספור בשאר הימים - במקומה עומדת, כאילו לא שכח כלל! מכל מקום, עליו לכוון לצאת ידי חובת הברכה בברכתו של שליח הציבור (או שיקש מאדם אחר שיכוון להוציא ידי חובה בברכה) ולענות אמן אחר ברכתו, ובכך ירוויח גם את הברכה.

קדושה ומעלות קדושים

לע"נ מו"ר הרב עוזי קלכהיים זצ"ל

א. קדושת הכהנים

פרשת אמור מיוחדת לכהנים, התורה מצווה אותם "קדושים יהיו לאלוקיהם ולא יחללו את שם אלוקיהם... והיו קדש". מסביר הנצי"ב, **"קדושה הוא פרישות מאנשים לשם ה', בכל ענין שמתקדש שם שמים ע"י שמתנהגים כך, היינו שיהיו מצוינים במידות טובות וצניעות וכדומה"**. הכהנים מצווים להתקדש במידותיהם, ובכל דבר שהוא לשם שמים, אבל בדבר שאין בו קדושה, אומר הנצי"ב, בזה אין הם צריכים להיות מובדלים מהעם כי אז זו גאוה והתרברבות. הוא מרחיב את הרעיון בפירושו 'הרחב דבר' ואומר שזו הכוונה בדברי יחזקאל (מד), "ובצאתם אל החצר החיצונה... אל העם יפשוטו את בגדיהם אשר המה משרתים בס... ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם". לכאורה למה צריך לומר שילבשו בגדים אחרים הרי ברור שלא ילכו ערומים; ועוד מה הכוונה "ולא יקדשו את העם בבגדיהם"? אלא הכוונה שלא ילבשו בגדי חול בצורת בגדי כהונה אלא ילבשו בגדים שכל העם נוהגים ללבוש כיוון שאם גם בצאתם, בהתהלכם עם העם יהיו להם בגדים מיוחדים, הרי זה מרחיק את ההמון מהם, וזוהי גאוה לשמה. **ואילו קדושתם מן העם צריכה להיות אך ורק לאלוקיהם, רק לשם שמים.**

ב. קדושת כל ישראל

הציווי להיות קדושים אינו מיוחד רק לכהנים. בפרשת קדושים מצוה ה' למשה "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם, **קדושים תהיו כי קדוש**

ישראל מזהירים להיות קדושים אך ברור שזה שייך לכל אחד לפי ערכו ויכולתו, מה שאין כן במצוות מזהירים כל ישראל בשווה.

ג. במעלות קדושים וטהורים.

לעומת ההדרגה שיש בדרך השתלמותו של האדם להשגת הדרגות בקדושה, כשכל מעלה בקודש דורשת יגיעה ומאמץ להשיגה, יש מציאות של דילוגים במעלות הקודש. כך כותב מורי ורבי הרב עוזי קלכהיים זצ"ל שהשבוע בטי' אייר ימלאו 28 שנים לפטירתו, כי יש בעלי תשובה שזוכים למדרגות גבוהות, עד שאין צדיקים גמורים יכולים לעמוד במחיצתם, **"על הרוגי מלכות יש תיאור דומה ואפילו קיצוני יותר 'שאיין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן' הם העולים למעלה בשורש החיים, מעל ומעבר למדרגות הרגילות, הם נמצאים במחיצה בפני עצמם, עד שאין כל בריה יכולה להגיע אליהם"**, וההסבר לכך אומר הרב עוזי, **"שכיון שהשליכו נפשם מנגד והפקיעו עצמם מחי החומר פרישתם זו מהעולם הארצי מרימה אותם למעלות גבוהות בקודש"**, עד כדי כך שכותב הרמב"ם באגרת קידוש ה', "שאפילו היו עובדי עבודה זרה ונהרגים ע"י גויים על קדושת שמו זוכים הם למדרגה זו" (ספר אדרת אמונה לרב קלכהיים עמ' 427). התורה מורה לנו דרך לעליה והתעלות במעלות הקודש לפי יכולתנו, ויש שדרכם ייחודית יותר, ועם כל הצער שיש בנפילתם, צריך לדעת שאיננו יכולים להיות במחיצתם.

ויצא בן אישה ישראלית

לומך הפרשה

הרב אורי טרבלסי ר"מ במכון מאיר

נס זה מראה את חיבת ישראל. הלחם עשוי משנים עשר לחמים כנגד שנים עשר השבטים שמרכיבים את כלל ישראל. שבוע שלם כולל את כל תהפוכות הטבע. נס הלחם שנשאר חם לאחר שבוע מבטא שאף שישאל עוברים את כל מהלכי הטבע בסופו של דבר יתגלה שנשארו טהורים כמו יצירתם בשעה שסודרו בעולם. נס זה מורה על קדושת ישראל ולכן עליו נאמר ראו חיבתכם לפני המקום.³ הרב קוק⁴ כותב שפרשת המקלל רומזת על אותו האיש ממנו יצאה הנצרות שגם הוא נולד מעירוב של גוי ואשה ישראלית. צורת האות מ' דומה לחיבור האותיות נו"ן ו-י' כך שאפשר לקרוא איש נוצרי במקום מצרי. המקלל כפר בקדושת ישראל כמו שהנצרות כופרת בקדושתה המיוחדת של האומה הישראלית.

אך דווקא מתוך הקללה מתברר שבאמת ישראל טהורים הם כלחם הפנים. שאר שנים עשר השבטים היו מיוחסים לאבותם ולא נמצא באחד מהם פסול. **כמו שלחם הפנים נשאר חם בסילוקו כבשעת סידורו כך כל אירועי העולם שעוברים על ישראל לא יפגעו את קדושתם שבה נבראו ועל פיה סודרו בעולם בשעת יצירתם.**

אליו ולשכון סמוך לו בנחלת דן ומזה התחילה המריבה. האיש הישראלי גילה לו את יחוסו האמיתי שאמו הולידה אותו ממצרי ולא ממי שחשב כאביו. "איש הישראלי אמר מלה מאימה מגו קטטא, מיד ויקוב בן האישה הישראלית- נטל ה' דשמא קדישא ולייט לאנגא על אמה"¹. תרגום: האיש הישראלי אמר דבר לא טוב על אמו בשעת הקטטה, וזה גרם לו לקלל. הוא לקח אות ה' מהשם הקדוש וקילל כדי להגן על אמו.

האות ה' האחרונה בשם ה' רומזת לכנסת ישראל שהיא מקור כל נשמות ישראל כמו שהם היא מקור כל ילדיה. **בן הישראלית הגן על אמו בכך שתלה את הגנאי שלה בגנאי של האם של כלל ישראל.** לכן בתחילת הסיפור לא הוזכר שמה של אמו ורק לאחר שקילל את כנסיי שהיא אם כל השבטים הוזכר לגנאי גם שם אמו. הקללה שלו היתה שבאם הכללית, בכנסת ישראל, יש פגם של פריצות ועריות ומזה נמשכה הפריצות גם לאמו. ולכן לעג ללחם הפנים שבו מתבטאת קדושת ישראל.

בלחם הפנים נעשה נס שהיה מונח על השולחן שבוע שלם ונשאר חם ביום סילוקו כביום סידורו. כאשר היו ישראל עולים לרגל היו הכהנים מגביהים את השולחן ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום.² במקדש היו נסים רבים אך דווקא

"ויצא בן אשה ישראלית... ויקוב את השם ויקלל ושם אמו שלומית בת דברי". רש"י מסביר בשתי צורות מהיכן יצא בן הישראלית. לפי הפירוש הראשון מדובר על יציאה רעיונית. הוא יצא מפרשת לחם הפנים הסמוכה למעלה. את לחם הפנים מסדרים בשבת על השולחן כשהוא חם וטרי ומשאירים אותו מונח כך למשך כל השבוע. בשבת הבאה מחליפים אותו בלחם חדש ואת הקודם מחלקים לכהנים לאכילה. כלפי חוץ נראה שהלחם אינו טרי וחם באכילתו ועל כך הוא לגלג "וכי דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום או שמא פת צוננת?" בפירוש השני מסביר רש"י שמדובר על יציאה פיזית. בן הישראלית יצא מחויב מבית דינו של משה, וינצו במחנה - על עסקי מחנה. הוא רצה להצטרף למחנה דן שמשם היתה אמו ונדחה לפי שיחוס השבט לפי האב והוא בן איש מצרי ואינו שייך לשבטם. נראה ששני הפירושים קשורים ומשולבים זה בזה.

הזהר הקדוש חושף את זהות האיש הישראלי שהיה בנו של בעלה של שלומית בת דברי. לאחר שבא עליה המצרי במצרים חזר בעלה לבית והרגיש בדבר, לכן עזב אותה ונשא אישה אחרת וממנה נולד האיש הישראלי. בנה של שלומית לא ידע שאביו מצרי וחשב שאביו הוא בעלה הקודם של אמו והוא והאיש הישראלי אחים. הוא רצה להתקרב

1. זוהר אמורקו.
2. יומא, כא.
3. פרי צדיק, יא.
4. פנקס יג, מג.

מדרגות רבות, כבכל דבר. ככל שאדם גדול, הוא יותר קדוש; וכן ככל שאומה גדולה, היא יותר קדושה. כך צריך להיות המצב בשלמות. בזמן שישראל בשלמות בריאותם, במצבם המשוכלל והשלם, אז מתגלה טבעם בקדושת החיים כולם: קדושת כל מרחבי החיים וכל הגשמיים, כל האסתטיקה של החיים, כל מצבי החיים, היחס בין הקודש והחול, והיחס בין ישראל והגויים. כל זה מתוך תוקף האמיתיות, הגדלות והענקיות של הקדושה. כל זה במצב הטוב, הבריאות, הגדלות, הקדושה ואמיתיות החיים של ישראל. אמנם בגלות, גלות השכינה, כששכינתא בגלותא, יש מיעוט הקדושה והאור, וממילא מיעוט ההתרחבות הגדולה, הבנויה על הביטחון הגדול שהכל קודש⁵.

הגוף הוא חומר, בשר! אלא, הגוף קודש והנשמה קודש קדושים! ודאי שהנשמה יותר קדושה. אם כן, יש מציאות של קדושה, מציאות שמקיפה את כל החיים, ובהמשך - את המרחבים המקיפים, ואחר כך קידוש כל הבריאה כולה, כלומר קידוש השם על הכל.

אצל חז"ל בסוף מסכת יומא יש הגדרת קידוש השם בחיים של תלמיד חכם, אשר מתגלה בכל החיים כולם, ואף במשאו ומתנו בנחת עם הבריות². זו התנהגות מוסרית אישית פרטית. וכן כלל ישראל - ישראל נקראים קדושים³, וזו מדרגת העליונה, "וקדושים בכל יום יהללך סלה". אנחנו קדושים, חברים למלאכי השרת. התכונה הכללית, הכלל ישראלית, היא: "עם זו יצרתי לי"⁴, שהיא בריאה ויצירה מיוחדת הבאה לידי ביטוי בחיים ובמציאות הממלכתית, במדיניות ובממשיות. זהו הערך המציאותי המיוחד והמקודש, שצריך להתגלות באופן המקיף את כל החיים. כמובן שיש בזה

קדושה היא אמיתיות המציאות, שלמות המציאות. בחז"ל יש הגדרה: "קדוש לעולם קיים"¹. קיים - זו מציאות. שתי מילים אלו של חז"ל - "לעולם קיים" - פירושן שלמות המציאות. יש מדרגות במציאות, יש מציאות אמיתית ויש מציאות דמיונית, מיחזי כמציאות. קדושה אין משמעותה בטלנות ומיעוט מציאות, אלא היא תוקף המציאות, שלמות המציאות וגבורת המציאות. לרוב, רגילים לחילוק בין חול לקודש, כאשר החלק הגדול במציאות החיים הוא החול, והמיעוט הוא הקודש. לעומת זאת, במצב של קדושה, המצב האמיתי הוא שהכול הוא קודש - כל החיים קדושים, כל הגשמיים היא קודש. בפרק הקדושה בימסילת ישרים מבורר העניין. במצב של קדושה, כל הגופניות קדושה, כל הגשמיים קדושה, כל מאכלו ומשתתו של אדם הוא קודש. זו דוגמא לקדושה שעניינה תוקף המציאות, ויוצרת מרחב גדול ואדיר יש ביטוי בשליה הקדוש: הגוף של אדם מישראל הוא קדוש. כיצד? והרי

1. סנהדרין דף צ"ב ע"א.
2. יומא דף פ"ו ע"א.
3. חולין דף ז' ע"ב ב'.
4. ישעיהו מ"ג כ"א.
5. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק ט"ו ע"א 131-4.

"...ואתה יכול לומר לאביך שינדה אותי כשם שינדה את רבי עקיבא יוסף בעל לב עברי, שהוא בעל לב עברי באמת. וכיון שהזכיר את רבי עקיבא יוסף התחיל מספר כמה צרות עברו על אותו צדיק..." (ש"י עגנון, תמוז שלשום, תשל"ט עמ' 487-486). **על חייו ומשנתו של רבי עקיבא יוסף שלזינגר בעל "לב העיברי", מאה שנים לפטירתו.**

מאה שנה לציוני דתי הראשון

בספרו (לב העיברי חלק א): "הזהרו משינוי השם... שלא יעשו כמו שעושין, שמי ששמו אהרן מכה עצמו אדאלף שיהיו נזהרים משינוי השלשון, דלשון יהודית דילך יש לו דין כלשון הקודש... ומלבוש נכרי ח"ו זה איסור מקרא... וסימן ויבא יעקב שלם, ר"ת **שם לשון מלבוש**". מושג השל"ם חזר בדבריו כמעין סיסמא. מובן שבגלל עמדותיו התקיפות והקנאויות נרדף מכל צד - מהחרדים ומהמשכילים...

לא אבדה תקוותו

הרב צבי יהודה זצ"ל היה מזכיר את הרב עיי"ש מדי פעם בשיחותיו וכך אמר עליו: "בעל "לב העיברי" היה אדם נפלא. קנאי גדול במלחמה נגד הרפורמים וקנאי גדול לשוב ארץ-ישראל (היה לו חלק ביסוד פתח-תקוה). הוא אמר שברכת יצחק שייכת אף למצבים של תחיית הישוב.

על הפסוק וירח את ריח בגדיו ויברכה... ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש, דרשו חז"ל: "אל תקרי בגדיו אלא בוגדיו" (סנהדרין לו, א). פירש בעל "לב העיברי" שעל אף שהריח יצחק אבינו, בגודל קודשו, שבגידה תהא כאן לעתיד לבוא, שיהיו בעובדי אדמת הקודש כאלו שאינם מדקדקים במצוות - בכל זאת "ויברכהו" - ברוכים יהיו בברכת הארץ, ותשועה גדולה עתידה לצאת מכאן" (שיחות הרב צבי יהודה בראשית עמ' 221-220).

דמותו של הרב עיי"ש מבהירה שוב יסוד חשוב מאוד בתולדות ישראל בעת החדשה: שורשיה של הציונות נטועים בקודש ואל הקודש הם שבים. וכדבריו: "כי אם אין כאן שורשים, רוח בא ועקרתו על פניו ח"ו..." ועוד אנקדוטה מפתיעה לסיום. בפעם הבאה שאתם שרים את המנון התקווה, היזכרו בדברים אלה של הרב עיי"ש, אותם כתב זמן רב לפני משרור 'התקווה' נפתלי הרץ אימבר: **"לא איבדנו תקוותנו מלשונם לארצנו"**.

מיהו אפוא רבי עקיבא יוסף שלזינגר ומה היה חזונו?

עברי אנוכי

הרב עיי"ש נולד בשנת תקצ"ח (1837) בפרשבורג ונפטר בירושלים בשנת תרפ"ב (1922). בשנת תר"ל (1870) עלה ארצה, לאחר שמספר חודשים קודם לכן, סמוך לפרשת 'לך לך', פקדו אותו חלומות וחזיונות שהניעו אותו לעזוב את הגלות לטובת ארץ ישראל. כתלמיד לבית מדרשו של החת"ס סופר, הוציא בשנת תקכ"ד (1864) ספר בשם "לב העיברי" (חלקו השני יצא כארבע שנים מאוחר יותר), המבוסס על צוואת החת"ס סופר. הספר הופך ל"רב מכר" ונמכר במשך השנים באלפי עותקים. וכך כתב אחד ממשיכיו התקופה על הצלחתו האדירה של הספר: "לא ראינו ולא מצינו, שנתקבל שום ספר מהספרים שיצאו לאור בימינו אלה אצל המון אחינו בני ישראל בכבוד גדול ושמחה עצומה, כמו ספר לב העיברי".

מה היה בספר הזה ששבה כך את הלבבות?

במידה רבה חזונו של הרב עיי"ש הקדים את חזונו של הרצל כבעשרים שנה. מתוך הבנתו את מצב ההתבוללות בעקבות ההשכלה, בדבריו האץ ביהודים לעלות ארצה ולכונן מחדש את הלאומיות היהודית מתוך חיבור לתורה ולמצוות. הוא הכין תוכנית מעשית שלמה שכללה רכישת אדמות מהטורקים (הוא בעצמו היה מרוכשי אדמות פתח תקווה). בהמשך כתב תוכנית להקמת ארגון שומר, צבא, יישוב חקלאי ועוד ועוד.

הוא היה איש חזון אך גם איש מעשה והחל להגשים את תוכניותיו עם עלייתו ארצה. לצד החזון הלאומי-יהודי שלו, נאבק עוד בהיותו בחז"ל בהשכלה ובנוהים אחריה. לטענתו, הדגשת ההשכלה היא גורמה לטשטוש הממד הלאומי של היהדות והצגתה כדת בלבד. כמו כן הדגיש את חשיבות השימוש בשפה העברית ובלבוש בעל סממנים יהודיים. וכך כתב

מועדי אייר מעוררים בכל שנה, לצד השמחה וההודאה עליהם, גם את ההבדלים שקיימים ביחס למדינת ישראל ולגאולת דורנו בין ציבורים שונים בישראל כיום. מי מתייחס ליום העצמאות ומהו יחסו ליום הזה. תפילה לשלום המדינה, יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, יום ירושלים ועוד ועוד מהווים סלע מחלוקת בין חלקי העם. עבורנו, בני הציונות הדתית, ימים אלה אפופים הוד והדר מיוחדים, בהיותם ימים המהדהדים נבואות המתגשמות בימינו, ומפחות חיים במילים "יראשית צמיחת גאולתנו", אך גם מעוררים צורך לרענן את נקודת המבט על גישתנו ואמונתנו בתהליך שיבת ציון בדור הזה.

את הדברים הבאים, אבקש להקדיש לדמות מיוחדת במינה שלמרבה הצער קצת נשכחה מלב. דמות שבמידה רבה נכון יהיה להגדירה "הציוני דתי הראשון", רבי עקיבא יוסף שלזינגר זצ"ל, מחבר הספר "לב העיברי" (ראשי תיבות שמו - עקיבה יוסף בן רבי יחיאל, או בכינויו עיי"ש שעל שמו נקראת המועצה המקומית בְּנֵי עֵי"ש, השוכנת דרומית לגדרה), שהשבוע (א' באייר), מלאו מאה שנים לפטירתו.

במאמר מרתק בשם "דור שאיחר את מנהיגו", שפורסם בשבוע שעבר לרגל ציון אזכרת המאה, על ידי ראשי הארגון החרדי "קדושת ציון" כתבו במעין הכאה על חטא: "ישנן לא מעט דמויות הוד במאותים וחמשים השנים האחרונות של ההיסטוריה של עמנו, אשר הטביעו את חותמם ושימשו השראה עבור דורשי ציון על טהרת הקודש. אולם אחד ויחיד היה רבי עקיבה יוסף שלזינגר, אשר גם ידע לקרוא את המפה בזמן הנכון, וגם ידע לשרטט במדויק את הפתרון, עד לפרטים הקטנים ביותר... אך אילו שמענו למורנו רבי עקיבה יוסף, אילו דרשנו לציון באמת על טהרת הקודש - 'מדינת היהודים' הייתה גם הופכת למדינה היהודית! אכן, דור שאחר את מנהיגו..."

"חשבתי שיהודי זה מקצוע, לא ידעתי שזה עם"

ראיון עם זוג הגרים המסקרן

בנימין ולאה לאוקשטיין עשו מסע

מילדות בלטביה אל חיק העם היהודי. בראיון הם מספרים על התלאות שבדרך הקשיים בתהליך הגיור ומה קרה כשהגיעו לישראל ובכיסם 700 שקלים בלבד כדי להתחיל חיים חדשים / אהרון כהן

קשיי קליטה

העלייה לארץ לא הייתה קלה עבור הזוג לאוקשטיין - שהגיעו לארץ עם 700 ש"ח בלבד - סכום שבלטביה מספיק לתקופה ממושכת אך בארץ התגלה כזעום למדי. "הביגוד שלנו לא התאים למזג האוויר", הם נזכרים, "ופשוט לא היה לנו כסף לקנות חדש". זמן קצר לאחר עלייתם התחילו כמתנדבים בפנימיית יהודה נעורים, הממוקמת בין נתניה לחדרה, אך גילו כי מדובר במקום חילוני ולכן רצו לעזוב. משם הם נדדו ממקום למקום, בשלב מסוים התפצלו, ובנימין התגלגל למכון מאיר בזכות המלצה של מכרה.

"הגיור שלי לא הלך חלק", בנימין מספר. "התהליך נמשך יותר משלוש שנים בסך הכל. באמצע הלימודים גירשו אותי מישראל אז נאלצתי לצאת מהארץ. הרב בלטביה לא קיבל מתגיירים, וככה מצאתי את עצמי ארבעה חודשים באוקראינה. לעומת זאת, לאה בתקופה הזו כבר הייתה יהודייה. היא התגיירה בשדה אליהו ממש בערב שבועות, בג' סיוון, וידענו שאחרי שאחזור יקח לי עוד מינימום חצי שנה להתגייר. תכננו להתחתן מיד לאחר שאסיים את התהליך.

במשך שנתיים למד בנימין גם במכון מאיר... לפני מספר שנים החל הזוג לאוקשטיין לקדם את OFITT, המזים בו הם מיישמים כישורי חיים רבים (ובניהם לימודי האומנות) אשר רכשו במהלך השנים. "אני חושבת שזה שעברנו ממקום למקום" אומרת לאה, "ושעברנו הרבה קשיים וראינו שאין שום דבר שהוא בלתי אפשרי, זה פתח לנו את המבט להסתכלות לא שגרתית על מה שמתרחש. כך למעשה עלה הרעיון להקים אתר שעושה את העבודה של הסטייליסטית האישית, רק שהכל נעשה באופן דיגיטלי ואוטומטי...".

לפני סיום שיחתנו, אני מבקש מבנימין שיספר לי קצת על התקופה שבה למד במכון מאיר. "הייתי שם במשך שנתיים עם פאות והכל" הוא נזכר בחיוך, "וכשהייתי מגיע לבית המדרש היו סופרים אותי למניין ואז אחד החברים היה צריך להגיד להם שאני לא יכול להשלים מניין. זה יצר עוד כל מיני סיטואציות משעשעות, למשל כאלה שרצו להעלות אותי לתורה וסירבתי, ואז המשיכו לנסות ולהציע לי עליות יותר מכובדות בתקווה שאסכים. לצד זאת היו גם דוגמאות הפוכות, של מקרים שבהם ידעו שאני גוי. למשל, פעם אחת כשמישהו ביקש ממני לכבות את האורות ברכב בשבת שאלתי אותו אם זה פיקוח נפש וכשהוא ענה שלא סירבתי כי בדיוק למדתי אז איך שומרים כהלכה. ויותר חשוב מכל זה, זה שעם כל הסיכורים והדחיות שהיו לי בגיור, מצאתי במכון רבנים וחברים ללמוד מהם עוד ועוד, ואני באמת מלא בתודה ואהבה לכולם".

אותו, והרגשתי שהנה, זה מה שה' רוצה". גם המסלול של בנימין, לפני שפגש את לאה, עבר דרך הכנסייה. "אבא שלי היה אתאיסט. התפיסה בלטביה היא שהדת נועדה לאנשים חלשים שלא מסוגלים להתמודד עם החיים ולכן נתלים באמונה. לעומתו, אמי הייתה קתולית ומגיל קטן הלכנו פעם בשבוע לכנסייה, והיינו לומדים שם את סיפורי התנ"ך. כשנולדו לי שתי אחיות עם מוגבלות ההורים שלי היו שבורים, אז עברנו תהליך משפחתי שבסופו הגענו לסוג קצת שונה של נצרות, והקהילה שהיינו בה בלבדלה בין היהדות לנצרות. הם היו פותחים את התנ"ך ומפרשים אותו איך שהם רוצים.

"בתקופה ההיא של הבלבול בין הדתות מצאתי תנ"ך מתורגם ללטבית, וגיליתי שבין תרגום לתרגום הסיפורים משתנים וזה ממש לא אותו סיפור. ביררתי קצת והבנתי שהמקור הוא בעברית, ובדיוק נפתחה האופציה ללמוד עברית בסוכנות אז החלטתי ללכת על זה. בסוכנות לימדו אז עברית גם למי שאינם יהודים כי לא היו מספיק נרשמים יהודים, והם היו צריכים עוד תלמידים בשביל לקבל תקציב. אני זוכר כמה המום הייתי מכך שהמורה בשיעור

היסטוריה פתח תנ"ך כספר לימוד. מעולם לא חשבתי שמה שמתואר שם קרה באמת. גם כשעליתי לארץ ושמעתי מה קרה לדוד המלך, ולאבותינו שכאן הלכו, עדיין הייתי בהלם. לא רק הבנתי שמדובר בדברים אמיתיים שקרו, אלא שהם עדיין רלוונטיים...".

לאחר שהתקרבו השניים ליהדות, החליטו להתגייר ולעלות ארצה יחד. הזוג לאוקשטיין כאמור נפגשו בסוכנות, "שינוי סיימנו את הלימודים שלנו - כל אחד בבית הספר לאומנות שבו למד - והתחלנו את ההכנות לעלייה. היו לי אז כמה ספרי יהדות וסידור ככה שידענו כמה הלכות, אבל ממש לא הרבה. למשל, על ענבים בירכנו בורא פרי הגפן וכשראיתי את ברכת המזון בהתחלה לא הבנתי איך יכול להיות שכל הברכות הן שתי שורות ורק היא כל כך ארוכה".

נושא נוסף שחשוב לבנימין להדגיש הוא דווקא עניין המידות. "עד שגילינו שיהודים קיימים היינו בטוחים שאנחנו היחידים שכאלה 'פראירים', שאכפת להם מלא לשקר ולא לעשות דברים רעים. היינו צעירים בסוף התיכון, וכל מה שעניין את שאר החברה בגילנו זה איך לחגוג את החיים אבל אני לא התחברתי לזה".

הם יושבים מולי, זוג סטנדרטי בסך הכול. הוא עם זקן ופאות ארוכות, היא בכיסוי ראש מלא, ואז הוא מטיל את הפצצה. "בכלל לא דמיינתי שסיפורי התנ"ך הם אמת", הוא אומר. "חשבתי שהם רק משלים". היא מחייכת, ואומרת בתגובה: "ואני חשבתי שיהודי זה מקצוע, לא ידעתי שזה עם". ככה, בפשטות וחיוך, נפתחת שיחתי עם בנימין

ולאה לאוקשטיין (35 ו-36 בהתאמה), שמספרים על הדרך שעברו כגויים בלטביה האתאיסטית, דרך הנצרות, ועד שהגיעו אל חיק היהדות. כשמדברים על לטביה, הזיכרונות הראשונים שעולים בהם הם זיכרונות של עוני. "לא עוני כמו שרואים באפריקה" הם מדגישים, "אבל אנשים לא מסוגלים לדמיין מה זה כשאין לך ברוך, או שבבניין של עשר קומות יש רק שירותים ציבוריים ואין מקלחת".

לדבריהם, המציאות הזו אינה מתרחשת רק בכפרים אלא גם ברובעים מסוימים של ריגה, עיר הבירה. "היינו חמישה ילדים" נזכר בנימין, "ואני ממש זוכר איך היו סופרים את תפוחי האדמה - כמה כל אחד אכל". "והיו רק תפוחי אדמה" מוסיפה לאה. "לא היה שום דבר אחר לאכול. היינו מתחננים: 'אמא, די עם תפוחי האדמה האלו'".

לא הפראירים היחידים

זיכרונות העוני אמנם משותפים להם, אבל את דרכם אל חיק היהדות כל אחד עשה בנפרד. "בתקופה שאחרי פירוק ברית המועצות אנשים מאוד צמאו לרוחניות", משתפת לאה בסיפור שלה, "ובדיוק ההורים שלי התגרשו, אז אמא חיפשה ייעוד בחיים וככה הגענו לכנסייה".

לאה הייתה אז בת שש, ושם, על מדרגות הכנסייה, היא התחילה להכיר את הדבר הזה שנקרא אמונה. "מגיל צעיר אני זוכרת את עצמי מתפללת לה' ותמיד הייתה לי תחושה של השגחה פרטית. באיזשהו שלב הרגשתי שאני רוצה קצת להתחזק אז הלכתי לכנסייה והתחלתי לקרוא תנ"ך ושם בעצם שמעתי לראשונה את המילה 'יהודי'. יום אחד הכומר ציטט פסוק מהברית החדשה שאמר שאנחנו, הנוצרים, אנחנו הענפים, והיהודים הם השורשים. מאותה נקודה התחלתי לחפש את אותם שורשים".

בשלב הזה, כשלאה הייתה בת 16, מצאה את דרכה לבית הכנסת המקומי ושם החלה ללמוד עברית. כשנה לאחר מכן, פגשה לראשונה את בנימין, מי שלימים יהפוך לבעלה. "הייתי אז מאוד בצמא להתקרב לה" היא מתארת, "ופתאום ראיתי סוכה בפעם הראשונה. מצאתי ספרון של חב"ד וקראתי

זוהי המדינה שחזו הנביאים!

נבואה על הקמת מדינת ישראל

האם קיימת נבואה לדורות המדברת על הקמת מדינת ישראל? האם ישנה התייחסות לשלטון עצמאי של ישראל בארצו שאינו מושלם מבחינה מוסרית ורוחנית? האם ישנו שלב המקדים את ביאת משיח בן דוד?

התשובה לכל השאלות הללו היא חיובית. הנביא מיכה התנבא על הקמת מדינת ישראל: "וְיָבֹאָה מִגְדֹּל עֶדְיָר עַלְלָ בֶּת צִיּוֹן עֶדְיָר תֵּאָתֶה וּבֹאָה הַמְּמִשְׁלָה הָרִאשֹׁנָה מִמְּלֶכֶת לְבֵת יְרוּשָׁלַם" (מיכה ד, ח). המלבי"ם מלמדנו מנבואה זו שתהליך הגאולה יתקדם בשלושה שלבים:

השלב הראשון הוא קיבוץ גלויות כפי שנאמר "בֶּת צִיּוֹן עֶדְיָר תֵּאָתֶה" וכך מסביר המלבי"ם: "שהגלויות יתחילו להתקבץ וגלות יהודה ובנימין שהם בת ציון שגלו מציון בחורבן בית שני יתקבצו אליה".

השלב השני הוא הקמת מדינת ישראל כפי שנאמר "וְיָבֹאָה הַמְּמִשְׁלָה הָרִאשֹׁנָה" וכך מסביר המלבי"ם "יתבוא ממשלה קטנה, שיהיה להם קצת ממשלה והנהגה כמו שהיו לישראל בימים הראשונים לפני מלך מלך לבני ישראל שהיה להם שופטים מנהיגים אותם". **מדינת ישראל היא הממשלה הראשונה מאז אלפיים שנות גלות.**

השלב השלישי הוא מלכות בית דוד כפי שנאמר בסיום הנבואה "מִמְּלֶכֶת לְבֵת יְרוּשָׁלַם" וכך מסביר המלבי"ם "יהיה להם מלכות קבוע שהוא מלכות בית דוד, שאח"כ ימלוך המלך המשיח בממלכה

קבועה". **אם כן, לפי נבואת מיכה, הקמת מדינת ישראל היא השלב השני בתהליך הגאולה והיא השלב המקדים את מלכות בית דוד.**

אך יש לשאול: האם כל שלב עומד בפני עצמו או שיש לו קשר לשלב הקודם והאם הוא מכין את השלב הבא? במילים אחרות: האם הקמת מדינת ישראל היא חלק בלתי נפרד מהתגלות מלכות בית דוד?

מלכות בית דוד מתוך מדינת ישראל

התשובה לשאלה זו היא ברורה - כל שלב מכין את השטח לשלב שלאחריו. כשם שהעלויות הגדולות לארץ הכשירו את השטח להקמת מדינת ישראל, כך הקמת המדינה מכשירה את השטח למלכות בית דוד. המלבי"ם מלמדנו יסוד גדול שמלכות בית דוד לא תופיע לפתע פתאום, אלא היא תצמח בתהליך ארוך מתוך השלב שלפניה: **"שמלכות בית דוד תתגלה בהדרגה, ותחלה לא יהיה רק במדרגת שופט ויתעלה לאט לאט עד שיהיה לה' המלוכה"**. המלבי"ם מלמדנו את המשמעות של הקמת מדינת ישראל בתהליך הגאולה: מדינת ישראל אינה מנותקת ממלכות בית דוד, אלא דווקא מתוכה תתגלה מלכות בית דוד.

המלוכה והממשלה

הרעיון שה'מלוכה' של בית דוד תתפתח בהדרגה מתוך ה'ממשלה' של מדינת ישראל כיום - הוא רעיון משמעותי ביותר ובעל השלכות דרמטיות:

אמון בפוטנציאל של המדינה - זוהי המדינה שחזו הנביאים, כדברי הרצ"ה, ולכן יש להאמין בפוטנציאל הגלום במדינת ישראל כיום לצמוח למלכות בית דוד. יש לדעת שזוהי המדינה שמתוכה תתגלה מלכות בית דוד ולכן יש להשקיע בשיפור המדינה הקיימת ולא לנסות ליצור או לחלום על תחליפים אחרים.

לא להתייאש מקשיים - הנביא מיכה התנבא על כך שמדינת ישראל לא תהיה מושלמת, "וּבֹאָה הַמְּמִשְׁלָה הָרִאשֹׁנָה". יש כאן ראשוניות וכמו כל דבר ראשוני, יש בו פגמים עד שלומדים תוך כדי תנועה איך להשתפר ולהתקדם. בנוסף, המלבי"ם מדמה את הקמת המדינה לתקופת השופטים שהיתה מלאה בסיבוכים מוסריים, רוחניים ומדיניים קשים והיתה מלאה במלחמות מבית ומחוץ. ולכן, אין להתייאש כשדברים קשים במדינת ישראל, אלא נאמר לנו שכך עתיד להיות.

תהליך ארוך ואיטי - המלבי"ם כתב במפורש שמדינת ישראל תתעלה **"לאט לאט"** עד שמתוכה תתגלה **"בהדרגה"** מלכות בית דוד. ולכן, יש צורך בסבלנות רבה ובידיעה שתהליכים כבירים לוקחים זמן רב. ולכן, **אין לנסות לדחוק את השעה, אלא להיות סבלניים ולעסוק כל הזמן ב'שיטת אלקנה' להרבות תורה ואמונה מתוך עוז וענווה. אולם, אין להסס מלומר את האמת, אלא יש לנסח בהירות את החלום למלכות בית דוד.**

לתגובות gemarabemunah@gmail.com

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

✓ ישנם כאלה שהתמכרו למדיה התקשורתית. הם מוצאים עצמם שעות או כל רגע, בטלפון החכם, או במחשב/ בטלוויזיה **ונגזל זמן זוגי יקר**, גם אם לא עסוקים בתכנים אסורים. יש שתתקשות בניהם הופכת לשטחית כמו במדיה. מתקשים להשקיע מאמץ וזמן איכות, וערכים עלולים להיחשב לא רלוונטיים - כמו במדיה. עלולים גם להגיע לעניינים לא ראויים שמהמים את החשיבה, עד כדי שמחשבות של טהרה וקדושה לא כ"כ אקטואליות. השאיפות האציליות, האידיאלים העליונים של תורת אמת נעדרים מחיי קדושה וטהרה.

אלו **מעט** ממקרים שקורים **גם אצל זוגות שהתורה חשובה להם מאד**. מהדוגמאות הללו, ניכר הנזק האדיר שיש בלמידה ממנהגי הגויים. אלה הם "נגעי הגלות". **תוצאה של חוסר ההכרה בייחודיות הבית הישראלי המקודש**. למרות הכל, סגולת בתי ישראל הקדושים, מאירה גם בתוך כל התסבוכות הללו. נתחזק בציוויו להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש. נתרחק מכל המעשים שיש בהם טומאה, פסול, זנות וממנהגי הגויים. ממילא כל שאר הסיבוכים, יהיו כלא היו ויהיה מחננו קדוש ואור לגויים, כנבואת עובדיה: "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשוי לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשוי כי ה' דיבר" (א, יח)

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
מעניינים אתכם - estavr@gmail.com

קדושת הנישואין בעם ישראל

בפרשת אמור, הכהנים מצווים לשמור על קדושתם שמתבטאת בשמירה וזהירות והתרחקות ממעשים שיש בהם טומאה, פסול, זנות וממנהגי הגויים. עם ישראל כולו מצווה להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש. לכן גם בזוגיות שבונה את העם, מצווים להתרחק, מחלק ממה שהכהנים מצווים להתרחק.

ישנם זוגות שמגיעים עקב משברים שנוצרים כתוצאה מחוסר שמירה על קדושתם, גם ובעיקר, מהתנהגות שנובעת ממנהגי הגויים = תרבות המערב. הם חדרו לזוגיות, כחלק נורמטיבי מחייהם. גם אם קיימת המודעות שעם ישראל הוא עם שונה ונבחר והתורה מזהירה כמה פעמים לא ללכת בחקות הגויים ובדרכי האמורי, מתקשים שלא להתנהל ככל הגויים. המשברים כתוצאה מתרבות זו נמנעים, כשבני הזוג שומרים על קדושתם. **כי סגולת ישראל, אינה יכולה להיות ולהיבנות, אלא רק ע"י תורה, המיוחדת לישראל.**

יש זוגות שאומרים לי שהם אינם מקפידים על דיני ייחוד ו/או דיני הרחקות, כאילו זה "רק מנהג" ולא איסורי תורה או גדרי חז"ל. באופן לא מוצה, תרבות המערב חלחלה גם למחננו וללא תשומת לב, היא משפיעה לרעה על כולם. לדוגמא:

✓ זוג שלא מקפיד לשמור על דיני ייחוד. מצבים כאלה, מזמנים ניסיונות ומריבות שפוגמים בייחודיות ובבלעדיות של בני הזוג ויש שמגיעים לגירושין. היא נוסעת במסגרת עבודתה עם המנהל, נסיעות ושיחות ארוכות. בעלה מרגיש/חושד שיש ביניהם קשר קרוב. הוא חוקר, בודק, האמון נסדק

✓ אשה פנתה אלי בכאב שבעלה מקפיד מאד על המראה החיצוני שלה. הוא כועס כשאינה תואמת את רצונו, כי חשוב לו מה יאמרו עליה חבריו.

✓ אשה שמקפידה להתאפר ולהתלבש יפה **רק** כשהיא יוצאת מהבית. בעלה מרגיש שהוא לא באמת חשוב לה והזוגיות נפגמת.

חידה

איזו שבת מופיעה כמועד, ואיזה מועד מופיע כשבת?

הפינה של טוביה

שלום ילדים!

מכירים את הילדים האלה שמתלוננים כל הזמן? זה ממש מעצבן, כי גם כאשר הם מקבלים מתנה, הם רואים רק את מה שחסר ומה שלא טוב הם לא אומרים תודה על מה שקיבלו, ולא שמחים במה שיש להם.

השבוע חגגנו והודינו לה' על המתנה הכי גדולה שקיבלנו: מדינת ישראל! אחרי אלפיים שנות גלות, בהם רדפו אותנו בלי סוף, זכינו סוף סוף להתגשמות דברי הנביאים: חזרנו להקים בארץ ישראל את מדינת ישראל! יש לנו פה צבא משלנו, יש לנו כאן את הרפואה הכי טובה, את המדענים הכי טובים, וכל הזמן מגיעים לכאן עוד ועוד יהודים! חזרנו אל הבית שלנו! הארץ שוב פורחת ומתפתחת. ממש גאוּלה!

אנחנו מודים לה' על המתנה הנפלאה, אומרים הלל, שרים שמחים ורוקדים.

כמה צריך להודות לה' על הנס הגדול הזה! אז נכון שיש גם בעיות, ודברים שצריך לתקן במדינה שלנו, ונכון שאנחנו מחכים לשלב של המשיח, שאז הכל יהיה מושלם, אבל בואו לא נהיה מאלו שמתלוננים לא נסתכל רק על הבעיות, לא נתבייין ולא נתלונן. להיפך: בואו נהיה מאלו שאומרים תודה לה' על מה שזכינו! "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו" שבת שלום, טוביה

רוצים לקבל משובי סרטונים חינוכיים ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים? הצטרפו לקבוצת הווצאפ (השקטה) "החדר של טוביה"

שאלות בפרשה

1. האם מותר לכוון הידיוש להתחתן עם אלמנה?
2. מאיזה גיל בהמה כשרה לקרבן?
3. באיזה תאריך מביאים את קרבן העומר?
4. איזו מצווה נוספת מתחילה מתאריך זה?
5. באיזה חג מביאים שתי חלות חמץ?
6. מהו "ענף עץ עבות"?

« פרשת אמור

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה התמונות רחוקות מתוך הפרשה

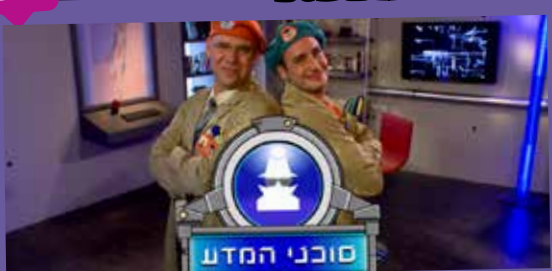

רוצים לצפות בסדרת האנימציה פרשיה? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

- מה מדען צריך לעשות בכדי להתחתן? ניסויים...
- ארכיאולוג העלה חרס בידו. האם הצליח?
- חבר שלי רכב על סוסים ואז הפסיק, אז הוא פרש?
- חבר שלי הכין עוגת שוקולד והתלכלך. אמרתי לו: למה ציפית?

המלצת השבוע

מתעניינים בטבע ומדע? אוהבים ניסויים מדעיים? צפו בסדרה "סוכני המדע" באתר ערוץ מאיר לילדים, ובוודאי תיהנו ותחכימו!

כל מה שהאדם הוא יותר המוני, איננו מוכשר להפריד בין הנושא והנשוא, ועל כן למטרת התעלותו, כדי להכין לו דרך אל הטוב, מוכרח הוא לבסס את מעמדו על שנת הרע. ושנת הרע לא תוכל להיפרד אצלו משנת האנשים עושי הרע, ולא ניתנה תורה למלאכי השרת. אע"פ שיש כאן קלקול, שמתוך שנת נושאי הרע שונאים ג"כ את הטוב שבהם, אי אפשר לתכונה אנושית להיות באופן אחר. אבל המידה העליונה של גדולי הנשמה היא לברר ולהפריד, ושנאתם את הרע היא נקיה ומרוכזת רק בנושא הרע בעצמו, והיא בעצמה עוברת במעברה השלילי, ובאה לידי החיוב של אהבת הטוב, ומשום כך אור החסד מאיר בהדר חכמתם. אוה"ק ד', תצז

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

שירת העוֹבֵר

דוד המלך "שר במעי אמו ואמר שירה" (ברכות י). וכי עובר שר?! אלא ודאי הכוונה היא, שיותר מאוחר, הוא שר על עולמו המופלא של העובר. אך חוזרת השאלה, מה כל כך מופלא בעובר. במבט שטחי, הוא סתם גוש בשר, ובמצבו זה, אינו שונה ממוציאות בעל חיים, או אפילו שרצים שהם במדרגה הכי נמוכה של בעלי חיים, כפי שמזכיר מרן הרב קוק (עין איה שם אות קכח). ואכן יצור אפסי: אחרי 35 יום: 6 מ"מ. אחרי 42 יום: 12 מ"מ. אחרי 50 יום: 20 מ"מ. וכן הלאה.

לכן מסביר מרן הרב קוק שכל זה אכן מבט שטחי, כי במבט עמוק, כל האיברים המופלאים שיופיעו באדם, כבר גנוזים ביצור האפסי הזה, שבתחילה צריך מיקרוסקופ לראות אותו, ואפילו גנוזים בתא הראשון והיחיד. בתא הזה, שמורכב מתא של אבא ומתא של אמא, יש 46 כרומוזומים. בכרומוזומים רשום כל הצופן הגנטי של האדם. בכל כרומוזום יש עשרות אלפי גנים. כידוע, תא הרבייה הראשון מתחלק ל-23-23, מה שנקרא מיוזה, כלומר תא זכר ותא נקבה. אחר כל תא מתחלק לשניים זהים 46-46, וכן הלאה. 2 תאים, 4 תאים, 8 תאים, וכן הלאה, עד שמגיעים לעשרות אלפי מיליארדים של תאים.

לכל התאים יש אותו מטען תורשתי, אבל אחר כך מופעל רק חלק מן המידע התורשתי, כך שהתאים מתבדלים לפי סוגים: דם, עור, עצמות, עין, כבד וכו'. וגם כל התאים שמתבדלים לכיוון העין אינם זהים, שהרי העין בעצמה מאוד מורכבת. כל תא מתפתח בדיוק כפי שצריך ומגיע בדיוק לייעודו. עד שנולד תינוק נפלא, בחסדי ד'. אז האם אתם שומעים את שירת העוֹבֵר...?

כּוֹר גרעיני

גרעין יהלום - דביר אביה

נעים להכיר

אנשים מעניינים בגרעין:

הגרעין שלנו מלא באנשים מעניינים ואיכותיים. ובכל זאת, משפחה אחת אצלנו הקימה זולה לנוער במרכז העיר, ועד היום הם שם כל חמישי בערב...

לא סופרים

כ-20 משפחות

פז"ם

הוקם בקיץ תשע"ט

מייסד

רשת שעלים יחד עם ישיבת מצפה יריחו

הקדמה קצרה - הגרעין בפסגת זאב הוקם לפני כ-20 שנה ונקרא 'גרעין תורני דביר אביה' אלא שלפני כחמש שנים חדל הגרעין לתפקד, ואנחנו הגענו לאזור אחר בפסגת זאב, תחת אותו גרעין ישן. עם בואנו הוספנו לשם הקודם את השם שלנו "יהלום".

יחיד ומיוחד יש גרעינים - שהעבודה שלהם היא להדליק אצל השכנים את הניצוץ של הנשמה, את החיבור לקב"ה ולרוח. המיוחד אצלנו - שהניצוץ הזה קיים. רוב מוחלט של הציבור בשכונה פשוט אוהב את התורה ואת המסורת. אנחנו משתדלים להבעיר את הניצוץ, לגדל אותו, לחזק את החיבור והאהבה הזאת לתורה, למצוות, לחיים של אמונה. אמר לנו פעם הרב רחמים נסימי, יו"ר רשת שעלים וממייסדי הגרעין - מסורתיים לא נשארים בהקפאה. אנחנו פה כדי לשמור על החיבור הזה ולהבעיר אותו כל פעם מחדש.

מעשה שהיה סיפור מרגש שקרה בשנה הראשונה שהגענו, למשפחה בגרעין. השכנה שלהם, אשה לא דתית שגרה לבד, נפלה בביתה, והיתה שם כמה ימים עד שהצליחה להתקשר ולהזמין צוות רפואי שלקח אותו מיד לבית"ח. לאחר כשבוע היא חזרה מאשפוז לביתה, ובכניסה לבניין נתקלה במשפחה שלנו כשיצאה להדליק נרות חנוכה בכניסה לבניין. הציעו לה בנימוס להצטרף אליהם להדלקה ולשירים, אך היא סירבה ומיהרה לביתה. לאחר כמה שניות, יצאה מהבית וחזרה אליהם. שם ליד החנוכיה, התחילה לדבר בהתרגשות ולהודות לה' על הנס שקרה לה שהיא הצליחה להזעיק את מדי"א קצת לפני שאולו כוחותיה. כך הודתה לה' בהתרגשות גדולה, כנראה בפעם הראשונה בחייה. לאחר כשבוע, האשה הזו נפטרה.

רק רגע אחד הרגעים המרגשים שהיו לנו כאן. קרה בראש השנה. הלכתי לשכן מסורתי בבניין לתקוע לו את תקיעת השופר. כשסיימתי, יצא אלי שכן חילוני מלמטה ושאל אם אוכל לתקוע גם לו. ירדתי לביתו, כשהוא עם פיגמה והטלוויזיה ברקע, ותקעתי לו בשופר. הדמעות שהיו לו בעיניים לא הפסיקו לרדת. הבנאדם, בן 60, בחייו לא שמע תקיעת שופר. אמרתי לעצמי באותו רגע, אם באתי לגרעין ולו רק בשביל תקיעת השופר הזאת - היה שווה הכול.

בשיא הקורונה אחת מנשות הגרעין חזרה מלידה מורכבת. היא ילדה בעת שהייתה חולה מאומתת. כשהיא חזרה הביתה חיכו לה עשרות חברות, מהגרעין ומשאר השכונה, עם אוכל ובלונים. לא יכולנו להתקרב, אז כולנו עמדנו קצת רחוק ושלחנו לי חיבוקים ונשיקות באוויר. זה היה רגע מאוד מרגש!

טיפ לקירוב מנסיונכם כגרעין, מהו הדבר שאתם מציעים לציבור הרחב שרוצה לקרב את עם ישראל? לדעתנו, הסוד הוא פשוט אהבה. כשבנאדם /שכן/ מכר מרגיש שאתה באמת אוהב אותו ואכפת לך ממנו, כל השערים נפתחים, מניסיון... האהבה הזאת מחברת ומייצרת את הקשרים המשמעותיים שלנו עם תושבי השכונה, ומשם רק מתקדמים...

ליצירת קשר נתנאל 054-261-3957

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפניה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il

נוד

"אושר האדם תלוי הוא בשימת לב לתביעותיה של הנשמה"
(אמירה קבוצית ח)

מוזמנת לשנה של חיפוש ונענוע, מפגש חי ומתחדש עם עצמן. שנה של לימוד תורה בירושלים.

זאאי להיות חלק מאכאן אורה!

ימי היכרות יתקיימו בימי ראשון, בין השעות 14:00 - 19:00 בבנייני נשרים 3

ד' אייר | י"ד אייר | כ"א אייר

שיעורים / ראיונות / פאנל בוגרות

אחכות לך! ההרשמה עכשיו!

לפרטים: מוריה - 054-5331627

ניתן לתאם הגעה בתאריכים נוספים